

дѣтъ и да го продаваме, за да но баримъ понѣкогажъ да можемъ да си купимъ и сыренце или месце за майча която е толкозь немощна; то ще бѣде за неѣж много добро.

Ахъ Боже мой, въздѣхнѣ Райко, да бѣхъ малко по-голѣмъ и по-ячкѣ, отхождахъ да работѣхъ надничарь, токо мила-та ни майчица да не оставва гладна. Това и сега го направвахъ? Че и азъ, рече Ангелина, да съмъ по-голѣма пристанвахъ ратакыня: щѣхъ да ся цѣлѣхъ нѣкъдѣ да слугувамъ и всякъжъ си заплатѣ даввахъ на майчѣ, токо тя да не е ускядна. О, колко щеше да ми е драго, като знамъ, че майча ще е честита и задоволна! О, ный обичамы майкѣ си! Рекохъ и двѣнкытъ; милостивый Богъ, който е на всякытъ челоуѣцы Отецъ, погрыжи ще ся и за насъ!

Така като си приказвахъ приближахъ града. Пѣтьтъ, прѣзь който влѣзвахъ въ градътъ бѣше засадеиъ съ липы и черницы, по край тѣхъ ся изываше бистра поточка. Липытъ и черницытъ правахъ